

פתרון הבדיקה

בעברית

חומר תשפ"א, 2021, שאלון: 11282

מוגש ע"י בית הספר לבגרות של יואל גבע

הערות:

1. התשובות המוצגות כאן הן בגדר הצעה לפתרון השאלון.
2. תיתכנה תשובות נוספות, שאין מוזכרות כאן, לחלק מהשאלות.

לפרטים ←

הגיעו אלינו – סרטיוני המבקרים
שיכנינו אתכם ביעילות לבגרות במתמטיקה

MY.GEVA.CO.IL

סוג הבדיקה: בגרות
 מועד הבדיקה: חורף תשפ"א, 2021
 מס' שאלון: 11282
 נספח: מאמראים

מדינת ישראל
משרד החינוך

עברית: הבנה, הבעה ולשון

הוראות לנבחן

א. משך הבדיקה: שעתיים.

ב. מבנה השאלון ומספר הערות: בשאלון זה שני פרקים.

פרק ראשון	—	הבנייה הנקרא	—	60	נקודות
פרק שני	—	הבעה בכתב	—	40	נקודות
	—		—	100	נקודות
			סך הכל		

ג. חומר עזר מותר בשימוש: אין.

ד. הוראה מיוחדת: יש לקרוא את המאמרים שבנספח ולענות על השאלות בגוף שאלון זה, לפי ההוראות.

שים לב: בסוף הבדיקה מצורפים דפי טויטה לשימושך. אין להוציא דפים אחרים למחברת הבדיקה.

הנחיות בשאלון זה מנוסחות בלשון זכר ומכוונות לנבחנות לנבחנים כאחד.

בהצלחה!

עברית: הינה, הינה ולשונן, חורף תשפ"א, מס' 11282 + נספח

קרא את המאמרים 1-2 שבנספח המצורף, וענה על השאלות בפרקם שלפניך.
הקפד על כתיב ברור, על כתיב נכון, על כללי הדקדוק ועל פיסוק הגיוני.

פרק ראשון — הבנת הנקרה (60 נקודות)

בפרק זה ענה על בל השאלות 1-12.

1. א. בשני המאמרים 1 ו-2 יש התיחסות לטענה כללית הרווחת הציבור בקשר לשפה העברית,
וביחוז בקשר לשפה של בני הנוער.

כתוב את הטענה הרווחת הציבור. (4 נקודות)

הטענה הרווחת הציבור היא שבני הנוער מדרדרים את השפה העברית / אין שולטים בחוקי הדקדוק
של העברית והופכים את השפה לדלה יותר.

ב. לפי פרופסור בן-שחר במאמר 2, מהו הפתרון המעשי שיש לנקט כדי להתמודד עם
הטענה הרווחת הציבור? (4 נקודות)

לפי פרופ' בן שחר על מנת לשפר את השיטה של הנוער בעברית יש למד בבתי הספר את כללי
הקדוק וידע בסיסי בניקוד, ולהשוו את התלמיד לטקסטים שונים שייעשוו את שפטו.

ג. על פי מאמר 1, האם בעקבות הפתרון שמציעה פרופסור בן-שחר במאמר 2, תיעלם שפטו
היחודית של הנוער? נמק את תשובה על פי מאמר 1. (6 נקודות)

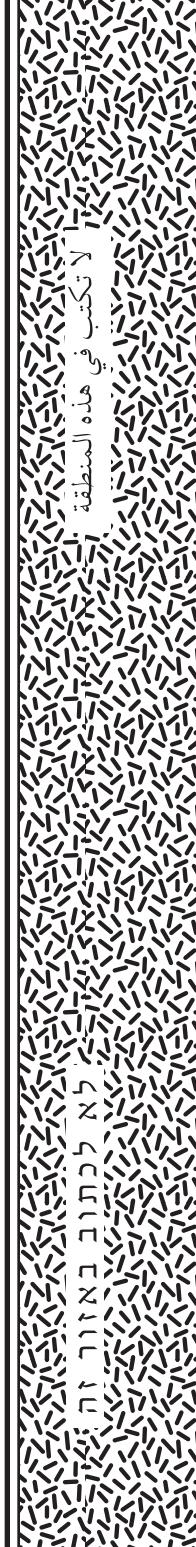
לא. על פי מאמרו של רוביק רוזנטל, לנער תמיד הייתה שפה ייחודית משלו, זה חלק מה美德 שלו
בדור הקודם ומהניסיונו שלו ליצור מרחב ייחודי לו. لكن בני הנוער ימשיכו תמיד ליצור שפה
ייחודית תוך שימוש בסLANG, גם אם שליטותם בחוקי הדקדוק והניקוד תהיה מעולה.

2. רוביק רוזנטל פותח את מאמר 1 בהצגת דבריהם של שני אישים: אברהם שפירא ומרטין בובר.
דעתו של מי מהם מבטא את שאיפותיו של רוזנטל בקשר לשון בני הנוער? בסס את דברין
על הכתב. (6 נקודות)

דעתו של מרטין בובר מבטא את שאיפותיו של רוזנטל בקשר לשון בני הנוער. ניתן למדוד זאת
מהמשפט האחרון שבtekst "צריך רק להקשיב לבני הנוער, שהם הסביבה הנצחית של חתודות השפה
העברית, ולעשות כל شبיכותנו כדי לתת לבובר לנצח".

עברית: הינה, הבה וווען, חורף תשפ"א, מס' 11282 + נספח

- לפניך שני קטעים קצרים (1)-(2), קרא אותם וענה על השאלה שאחריהם.
- (1) באיגרת בעברית מתקופת בר כוכבא יש כמה דוגמאות לכתיבת מקוצרת של "ת" במקום הצירוף "את ה": "מעיד אני עלי תשמיים [...]" שאני נותן תכבלים ברגלים. גם בכתבות עmonoיות [שפה שמית קדומה] מן המאה השמינית לפני הספרות כתוב: "תנעיל תדلت" במקום "תנעיל את הדלת".
 (מעובד על פי אתר האקדמיה ללשון העברית)
- (2) עוד בתקופת המקרא לא היה עם ישראל "עם לבבד ישכוון", והרינו מוצאים בלשון המקרא מילים וניבים שהדרו לתוכה מלשונות אחרות, כגון אכדית, מצרית, פרסית, יוונית ובუיק ארמית. בתקופת התלמוד ואחריה נוספה השפעת הלשונות של האומות שאיתן בא עם ישראל ב מגע, כגון רומאית, יוונית וערבית [...] הרבה מן החדשושים בלשון העברית החדשה הם מילים ומונחים מיידיש.
 (מעובד על פי חומסקי, ז' [1972], הלשון העברית בדרכי התפתחותה, עמ' 215-216)
- שני הקטעים יכולים לבסס משפטים במאמרו של רוביק רוזנטל.
העתק ממאמרו של רוזנטל שני משפטיים:
 — משפט **שڪטע (1)** יכול לשמש לו בסיס. "שגיאות לשון היו כאן תמיד, לא רק שגם בעבר דיברו בשגיאות, בדרך כלל אף דיברו באותה השגיאות שבחן מדברים כיום" (שורות 40-39)
 — משפט **שڪטע (2)** יכול לשמש לו בסיס. "בディיבור ובכתיבה היומיומיים אנחנו מותבטים כמו בדורות הקודמים, וגם היום כמו אנחנו מדברים עברית המתובלת בלאז." (שורות 32-30)
- (6 נקודות)
- בשני המאמרים מוצגת עמדה דומה בנוגע להשפעה של הטכנולוגיה על שפת בני הנוער.
 מהי עמדה זו? הבא מכל מאמר דוגמה או נימוק לעמדה זו. (5 נקודות)
- עדות שני המאמרים היא כי הטכנולוגיה משפיעה בצורה שלילית על שפת בני הנוער והופכת אותה לדודזה ושטוחה. דוגמאות מאמר 1 – "ער?" "ערחה?" "זזים" "עוזובי באמאש" (שורות 52-53)
 נימוק מאמר 2 – שפת התקשרות מהירה מקוצרת וחסרת עקביות, ואני דורשת מאץ בתמודדות עם כללי לשון מסוימים.
 ("שפת אמצעי התקשרות המודרנית היא מהירה, שטחית, מקוצרת וחסרת רצף ועקביות", אומרת פרופסור ברישחר. "הගוריים החזותיים הם מבדרים, קלים ואני דורשים מאץ בתמודדות עם מסרים מילוליים ועם כללי לשון מסוימים" שורות 21-23)

עברית: הינה, הבהה ולשון, חורף תשפ"א, מס' 11282 + נספח

5. במאמר 1 בשורות 21-49 הכותב מציג טענות הרווחות כיום הציבור, וمبיע את עמדתו כלפי כל אחת מהן. בחר באחת מן הטענות האלה, כתוב את עמדת הכותב כלפייה, ואת הנימוק שלו לעמדתו. (7 נקודות) **תשיבות נספחות - ראה נספח**

• הטענה שבחרת: בני הנעור מדברים וכותבים בשגיאות דקדוק

• עמדת הכותב כלפי הטענה שבחרת, והנימוק שלו לעמדתו:

כל עוד הטענות אינה מאימנת על תבניות השפה העברית זה בסדר, תמיד היו שגיאות לשון בדיור.

6. במאמר 1 רוביק רוזנטל מציג שני שיבושים לשון: "אני יגיד לך" ו"לרכב".
איזה מן השיבושים חמור יותר מבחינת העברית לדעת רוזנטל, ומדוע? (4 נקודות)
השיבוש "אני יגיד לך" חמור יותר מבחינת רוזנטל. הוא מייצג עילוגות כיון שהוא חורג מתבניות השפה העברית ומאים עליהם.

7. שני המאמרים הם מאמרים טיעון, אך הם נבדלים זה מזה בסגנון הכתיבה: בנימה שבה הם כתובים ובפנียง לנמענים.

השוואה בין סגנונים של המאמרים מבחינת הנימה והפנียง לנמענים. (8 נקודות)
הנימה במאמר הראשון היא חיובית ואופטימית. רוביק רוזנטל לא "ינבלה" ממצב העברית של בני הנעור, הוא מפרק את הטענות של מי שחווש שבני הנעור מדרדרת את העברית ובפנียง של לצייר הוא מציע דרך הסתכלות חיובית יותר על השינויים החלים בשפה. הנימה במאמר השני לעומת זאת שלילית. הפנียง לנמענים היא כקריאת התערורות במצב חירום. יש להציג את השפה העברית לפניינו שתאבד.

עברית: הינה, הינה ולשון, חורף תשפ"א, מס' 11282 + נספח

לפניך משפט ממאמר 1, ובו מילה מודגשת.

"**בנֵי הַנוּר** הַם עֲתִידָה שֶׁל הַשְּׁפָה, הַם שֶׁבּוֹא הַעַת יַעֲשֵׂרָו אֹתָה וַיַּגָּלוּ אֹתָה מְכֻלִּים שַׁהְתִּישְׁנוּ" (שורות 5-6).

מבין ארבע המילים שלפניך **הקרפ** את המילה שיש לה משמעות שונה מזו של המילה "יג אלו".
(2 נקודות)

יושיעו, יצילו, **ישעבדו**, ישחררו

לפניך צירוף מילים ממאמר 1 ובו מודגם ניב.

"דָּרְכֵי בִּיטּוֹ שָׁאַבְד עַלְיָהָן הַכְּלָח" (shoreh 7).

כתב את הצירוף מחדש והוא ניב "אבד עליהן הכלח" במילה אחרת או בצירוף אחר
בעל אותה המשמעות. (2 נקודות)
דרכי ביטוי שאין בהן עוד שימוש / שהתיישנו.

לפניך משפט ממאמר 1 ובו מודגם צירוף מילים.

"צִירּוֹפִי הַלְשׁוֹן שֶׁנָּשָׁמַע מִמֶּנּוּ הַזָּדְרוֹת שֶׁל הָעֵבֶרִית נְرָאִים לְהָם גְּרוּטוֹאֹת שֶׁפָּה מְעֻלוֹת אַבָּק" (shoret 17-18).

מה הן אותן "גרוטאות שפה מעילות אבק"? **הקרפ** את התשובה הנכונה.
(2 נקודות)

א. צירופי לשון שאינם תקניים

ב. צירופי לשון עדכניים

ג. **צירופי לשון עתיקים**

ד. צירופי לשון המוניים

הזהירות לעתודה יש פעם בחום.

אל תחתפר עלייה.

למידע על פסיכומטר
bijal.gov

עברית: הינה, הינה וווען, חורף תשפ"א, מס' 11282 + נספח

11. לפניך משפט ממאמר 1 ובו מודגשת ביטוי.

"הנורמות הלשוניות אינן **עשויות מקשה אחת**" (שורות 35-36).
מהי משמעות הביטוי "**עשה מקשה אחת?**" **הCPF את התשובה הנכונה.**

(2 נקודות)

א. בעל דרגת קושי זהה

ב. מגובש ומוליך ליחידה אחת

ג. מורכב מהומר משותף

ד. מכיל חלקים-חלקים

12. לפניך משפט ממאמר 2 ובו מודגשת מילה מן השורש ק-ב-ל.

"רבים **קובלים** על דלותה של העברית" (שרה 8).

מבין המשפטים (1)-(4) **הCPF את המשפט שבו משמעות השורש ק-ב-ל** במילה המודגשת

זהה למשמעותו במשפט ממאמר 2. (2 נקודות)

(1) ההודאה של החשוד היא ראייה **קבילה** במשפט.

(2) דרגת סגן ניצב במשטרה **קבילה** לדרגת סגן אלוף בצבא.

(3) תלונות רבות **תקבלו** במשרד מבחן המדינה.

(4) **קבילות** רבות הוגשנו נגד תוכנית הסטייה החדשה.

עברית: הינה, הבעה ולשון, חורף תשפ"א, מס' 11282 + נספח

פרק שני – הבעה בכתב (40 נקודות)

בחר באחד מן הנושאים 13-14, וכתוב עליו מאמר בהיקף של כ-300 מילים לפי הוראות.
תוכל לכתוב טיווח בעמודים 11-12.

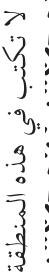
13. מדי פעם אנו שומעים אנשי חינוך ואנשי רוח המביעים את מורת רוחם על כי התלמידים במערכת החינוך בימינו אינם נדרשים ללמידה בעל פה טקסטים קנוןיים, ככלומר יצרות ספרותיות ממיטב היצירה הספרותית של התרבות העברית הנחשבות למרכזיות וחשיבות, כמו פרקי מקרא, שירה עברית וקטיעים מן המקורות.

כטוב אמר טיעון, והבע בו את דעתך בשאלת אם יש לחייב תלמידים בבתי הספר ללמידה בעל פה טקסטים קנוןיים מן התרבות העברית. נמק את דבריך ובסס אותם על דוגמאות.

א'

במסגרת הניסיונות למצמצם את התפשטות נגיף קורונה בישראל, המדינה מאפשרת לשירותי הביטחון לאפ"ן (לאטר) את מיקומם של הטלפוןים הסלולריים של האזרחים.

כתב מאמר טיעון, והבע בו את דעתך בשאלת אם יש לאפשר איכון טלפונים סלולריים של אחרים כדי לצמצם התפשטות מחלות ומגפות. נמק את דבריך ובסיס אותם על דוגמאות.

למידע על פסיכומטריו
בזואל גבע ↵

**הזדמנות לעתודה יש פעם בחיים.
אל תתפסר עלייה.**

עברית: הבעה ולשון, חורף תשפ"א, מס' 11282 + נספח

/בהתשע דפי טויטה/

למידע על פסיכומטריו
בזיאת גבע ←

**הזדמנות לעתודה יש פעם בחיים.
אל תחטף עלייה.**

**נספח: מאמריהם
לשאלון עברית: הבנה, הבעה ולשון
חורף תשפ"א, 11282**

הodoremoת לעתודה יש פנים בחיים.
אל תחתפוש עלייה.

לפניך שני מאמרים.
קראו אותם וענה על השאלות **בשאלון המחברת** המצורף.

מאמר 1

שפת הנעור: הרס העברית או מנוע צמיחה מאת רובייק רוזנטל

היחס שלנו כלפי בני הנעור נע בין שני קטבים. קוטב אחד בא לידי ביתוי בדבריו של אברהם שפירא⁽¹⁾: "אתם נוער אתם? אתם בָּרֶרֶה"⁽²⁾. ומazel ועד היום בני הנעור נתפסים כמו שמקלקלים את העולם הנפלא שבינו בעבורם, ובענין השפה, הם נתפסים כמו שמקלקלים את העברית ומורידים אותה לאשפנות. הקוטב الآخر בא לידי ביתוי בדבריו של מרטין בובר⁽³⁾: "הנעור הוא הסיכוי הנצחי לאושרה של האנושות". ובענין העברית, בני הנעור הם עתידה של השפה, הם שבבואה העת יעשירו אותה ויגאלו אותה מכללים שהתיישנו ומדריכי ביתוי שאבד עליהם הכלח.

בעת האחורה אני שומע סיביבי יותר ויוטר את אברהם שפירא ופחות ופחות את מרטינן בובר. בכל מקום שאני הולך אליו, אני מוצא שרוב האנשים מזועזעים בוגר לעברית. יש תחושה שהעברית במצב נורא, והסיבה לכך לכואורה היא השילוב בין השפה ברשות לבני שפת בני הנעור. לפני שאנסה להתמודד עם הזעוזע, אבחן מהי שפת הנעור.

מאז ומתמיד בני נוער אינם יוצרים שפה חדשה. הם נושאים עימם את השפה שsspago בילדותם. הם גדלים בתחום שפת התרבות, לומדים אותה ומשתמשים בה במעט שלהם עם הסביבה. בתחום המערכת הזאת כל דור מחפש דרך לביטוי זהותו הייחודית. השפה המיוחדת והסלנג (עה) של הנעור הם חלק מתרבותם נגד שלהם, ולא רק בישראל. הצעירים ממחפשים את קולם העצמאי, ומתרחקים מן השפה הסובבת אותם כדי ליצור לעצם מקום משלהם. השפה הנה היא בעיניהם שפה של מבוגרים, של זקנים אפילו. צירופי הלשון שנשמעו מהם היד הדורות של העברית נראים להם גרוטאות שפה מעלות אבק.

הטענות נגד שפת הנעור והזעוזע ממנה מתיחסים מכליל השפה: לדיבור, להבעה בכתב ובעל פה ועוד. אספטי כמו טענות המוטחות נגד שפתם של בני הנעור⁽⁴⁾:

טענה ראשונה: אי אפשר להבין את השפה שלהם. טענה זו של דור ההורים נאמרת בהאשמה: אם איini מבין את השפה שלהם, הרי זה משומש שזו שפה שאינה ראוייה. האמת היא שאתה ההורה איןך מבין את השפה כי היא אינה מיועדת לך, וכן מסתתרת בה כוונה שלא תבין אותה. אוסיף על כך שאם תרצה להבין אותה, אתה תבין. ראשית, אין זה מסובך כי סLANG חותר לפשטות. שנית, הSSLANG אומנם מתחדש, אבל הוא מתחדש באמצעות דפוסים לשוניים קבועים שאפשר להגדירם בקלות.

* מעובד על פי רוזנטל, ר' (24 במרץ 2017). שפת הנעור: הרס העברית או מנוע צמיחה. מתוך האתר [הזירה הלשונית](#) רובייק רוזנטל. אוחזור מ-ruvik.co.il.

(1) אברהם שפירא (1870-1965) היה מראשוני השומרים ביישוב היהודי בארץ-ישראל, מכונה "זקן השומרים".

(2) בָּרֶרֶה – פסולת, מילת SSLANG שמקורה בערבית.

(3) מרtin בובר (1878-1965) היה חוקר, פילוסוף ומוחנך ישראלי יהודי-אוסטרי.

(4) במאמר המקורי מוצגת שםונה טענות.

/המשך בעמוד 3/

- 3 - נספח – עברית: הבנה, הבהה ולשון, חורף תשפ"א, מס' 11282

טענה שנייה: הכל אצלם אנגלית. השימוש בשפות זרות בראשת גدول יותר מהשימוש בהן בשפת הדיבור השוטפת. סימונות באנגלית שנולדו בכתיבתה בראשת חדרו לשון דיבור. גם בעבר רוחחו סימונות לועזיות, למשל "ניק" ו"צ'יק". היום אלה סימונות כמו **מגניביז'**, **בימדנס**, **בְּהַחֲלֹטְלִי** ועוד. בעניין זה השקפתি ברורה: השימוש בלעז אינו בעיה. בדיור ובכתיבת היום-יומיים אנחנו מתבטהים כמו בדורות הקודמים, וגם היום כמו אז אנחנו מדברים עברית המתובלת בלעז.

טענה שלישית: **בני הנעור מדברים וכותבים בשגיאות דקדוק.** אני מקל ראש בשגיאות. היכרות עם הנורמות הלשוניות והקופה עליהן היא סימן היכר של בן תרבות, אולם לא כל שגיאה היא עבירה חמורה על נורמות של התנהגות לשונית. הנורמות הלשוניות אינן עשוויות **מקשה** אחת. "שתי שקלים" ו"אני יגיד לך" הן שגיאות גסות המלמדות על עילוגות. לעומת זאת, "ראשון למאי" (במקום "אחד במא依") או "לרכב" (במקום "לרכוב") הן חלופות שלא לטו תקון, אבל השימוש בהן אינו מאים על התבניות של השפה העברית. שגיאות לשון היו כאן תמיד, לא רק שגם בעבר דיברו בשגיאות, בדרך כלל אף דברו באותו השגיאות שבן מדברים יום. דבר לא נשנה. אפשר לומר שיש כבר מסורת ישראלית של עילוגות ושיבושים.

טענה אחרונה: כושר הביטוי של בני הנעור ירוד והכתיבה מידודרת. טענה זו מושמעת משום שבמסרים הקצרים שבני נעור כותבים הם משתמשים בדרך כלל בשפת דיבור ולא בשפה מוקפדת. אין להקל ראש בטענה זו, אך ראוי להימנע מהכללות. המרחב התקשורתי החוש שפה של אנשים צעירים שאינם עילוגים, ויש להם יכולת כתיבה מצוינת. עם זאת, תוצאות מבחנים וטקסטים שצעירים כותבים ביום-יום מראים ירידה בכושר הביטוי שלהם בהשוואה לזה של צעירים בעבר. בין השאר אני מאמין בכך את מערכת החינוך. שלושת היסודות עליהם כושר ביטוי נבנה הם כתיבה יוצרת, רטוריקה וקריאת של ספרות יפה – ובמערכת החינוך שלושת אלה מזונחים.

אחזור עתה אל אברהם שפירא ואל מרטין בובר ואציג שתי אפשרויות. האחת היא שמשפט הדיבור של הנעור תצמץ עילוגות: "تبיא שני שקלים", "מה אתה משקר עליי?", ומן העברית האינטנסיבית תצמץ שפה שטוחה ומקוטעת: "ער?" "ערה?" "זזים?", "עוזובי באמאש".

ואפשרות אחרת, שמננה גם בובר יכול להיות מספק, היא שמן העברית של הנעור נגלה עשר של דרכי ביטוי. מן האוקיינוס הרב-תרבותי ניחש לעוד שפות ונלמד אותן, וכך נדע אנגלית וגם סינית וערבית ורוסית. ניקח מעושרן של השפות האלה את הטוב ונعرب אותו בעברית, וזה רק תתעורר מכך.

ה"**ברקה**" של שפירא ו"**הסיכוי הנצחי**" של בובר, שניהם מגולמים בשפת הנעור. צריך רק להקשיב לבני הנעור, שהם הסיכוי הנצחי של התחדשות השפה העברית, ולעשות כל מה שבירוכתנו כדי לתת לבובר לנצח.

30

35

40

45

50

55

60

מאמר 2

עם הלשון בחו"ז: "שליטה טובה בדקדוק היא כיום נחלתם של מעתים"
 מאת רמות ספריד וי'ץ

בעשור האחרון החלו לחגוג במדינת ישראל את יום הלשון העברית, אולם המציאות חושפת תמונה מצב קודרת. החוגים לשון העברית באוניברסיטאות הולכים ומתרוקנים, שעות הלימוד המוקדשות לשפה העברית בבתי הספר הולכות ומתמעטות והרשות נוגשת בכל חילket עברית טובה.

5 איך מלמדים בני נוער לדבר בשפה התקנית בעידן שבו יש לפחות מקום כה נרחב בחינינו? כיצד מטמיעים את השפה העברית בבני הנוער ומעודדים אותם להשתמש בה? ואולי מוטב בכלל "להרים ידים" ולהיכנע להשפעות הזרות?

10 "רבים קובלים על דלותה של העברית שבפי הדוברים הישראלים", טוענת פרופסור רינה בן-שחר, חוקרת לשון ותרבות. "סופרים, אנשי ציבור ומחנכים מבקים לעיתים קרובות את מה שהם תופסים כהידללותה של העברית ועליגות הלשון, בקרבת הצעירים בעייר, ואת התרחקותה של העברית המודרנית מן המקורות. מקצתם אף טוענים שהלוז המשתלט והшибושים הדקדוקיים מאיימים למחוק את העברית".

15 "שליטה טובה בדקדוק היא כיום נחלתם של מעתים", אומרת פרופסור בן-שחר. "במשך כמה עשורים נזח ללימוד הדקדוק בבתי הספר היסודיים. ידיעת חוקי הדקדוק היא הבסיס לשיטה בעברית התקנית".

לדברי פרופסור בן-שחר, התוצאות של חוסר השליטה בדקדוק הן סטיות רבות מהתקן בלשון הדיבור; חוסר ביטחון בשימוש בשפה בקרב דובי עברי רבים משכבות שונות באוכלוסייה ובכלל זה בעלי השכלה; תלות רבה במומחים לשון שמיעיצים בתחום ההוצאה לאור, ברדיո ובטלוויזיה, בתיאטרון ועוד.

20 מה שמוסיף קושי ברכישה עמוקה של השפה התקנית הם מבון האינטרנט, הרשותות החברתיות והוואטסאפ. "שפה אמצעי התקשורות המודרנית היא מהירה, שטחית, מוקצתת וחסרת רצף ועקבות", אומרת פרופסור בן-שחר. "הגירויים החזותיים הם מבדרים, קלילים ואינם דורשים מאמץ בתמודדות עם מסרים מילוליים ועם כללי לשון מסוובכים".

25 פרופסור בן-שחר סבורה שיש ללמד את כללי העברית התקנית בבית הספר. "יש ללמד את הדקדוק מנוקודת המוצא של הדיבור כיום, בדגש על ההיגוי. לימוד כללי הדקדוק, וכן ידע בסיסי בניקוד, צריים להיתמן בחשיפה רבה של התלמיד לטקסטים שונים, שיש בכוון להעשיר את לשונו של התלמיד ולהזק את הידע הדקדוקי שלו".

הodorenot leutoha yesh pam b'chaim.

למידה על פסיכוןMRI

בՅָאֵל גַּנָּע ↪

אל תחתפוש עלייה.

נספח**שאלון 11282****תשובות אפשריות נוספת** **שאלה 5:**

- הטענה – אי אפשר להבין את השפה שלהם.
עמדת הכותב והנימוק שלו – זה בסדר כי זו המטרה של השפה של בני הנוער – שתיהיה יהודית להם.
- הטענה – אי אפשר להבין את השפה שלהם.
עמדת הכותב והנימוק שלו – אם רוצים אפשר בקלהות להבין את השפה שלהם כיון שסלאג חותר פשוטות.
- הטענה – הכל אצלם אנגלית
עמדת הכותב והנימוק שלו – זה בסדר, כיון שכח היה בעברית מזמן ומעולם. אנחנו מדברים בעברית מותבלת בלבד.
- טענה – כושר הביטוי של בני הנוער ירוד והכתיבה מדדרדרת
עמדת הכותב והנימוק שלו – יש צעירים שיזודעים להתבטא היטב, אך יש ירידה בכושר הביטוי של צעירים היום לעומת צעירים בעבר. האשמה בכך היא מערכת החינוך שמנזינה את הכתיבה היצירתיות הרטוריקה וקריאתה של ספרות יפה.

